

Kurz prípravy katechumenov na krst dospelých na sviatosti birmovancov na birmovku

4

Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Turčiansky Peter

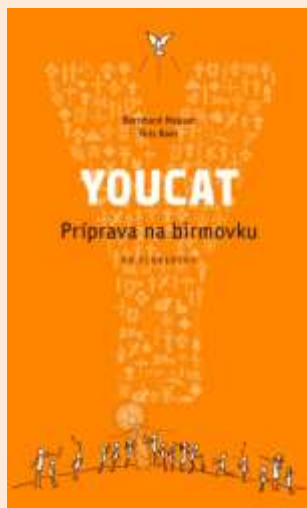

DOMÁCA ÚLOHA

Z praxe:

- Ako dopadli druhé dva týždne Vášho SPIRIGYMU?

[illegible]

- **ZVÁŽILI STE**, či je pre Vás Boh Ježiš Kristus a Jeho reálna existencia dostatočne istá na to, aby ste na tomto fakte postavili celý Váš ďalší život? Stačí to, aby ste boli veriaci?
- **Preštudovali ste** si doma body 2.4 až 2.5?
- **Máte pripravené** odpovede na otázky, z *triworkshopu*:
 - ❖ Čo je to „Božie zjavenie“?
 - ❖ Akým spôsobom Boh toto zjavenie nám, ľuďom, odovzdal a ako sa v praxi dostáva až k nám? Čo o tom môžeme zistiť z historických faktov?
 - ❖ Čisto na základe rozumu vieme, že ak je Boh Stvoriteľom vesmíru, musí byť dostatočne silný (vzhľadom na Vesmír všemohúci), musí mať k tomu dostatočnú inteligenciu a poznanie, musí mať tomu primeraný vek, prinajmenšom musí byť starší, než je samotný Vesmír, ktorý stvoril,... – a to je tak zhruba všetko. **Čo ďalšie nám Boh o sebe odhalil vo svojom zjavení? Skúste napísať niekoľkými vetami krátku charakteristiku Boha tak, ako sa nám Boh odhalil!**

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k domácej úlohe?

Nech sa páči!

*„Dospel som k názoru, že
jestvujeme vo svete,
ktorého zákony boli
vytvorené inteligenciou.
Verte mi, všetko to, čo
dnes nazývame náhodou,
nedáva do budúcnosti žiaden
zmysel. ... Pre mňa je
úplne jasné, že žijeme v
rámci plánu, ktorý je
ovládaný zákonmi,
stvorenými univerzálnou
inteligenciou a nie
náhodne.“*

(Mičio Kaku, popredný
fyzik, tvorca Teórie strún)

**Ak Boh je,
potom je tým najdôležitejším,
čo existuje
a informácie o Ňom
tými najdôležitejšími informáciami
v dejinách ľudstva i v našom živote.**

Žijeme v Božom svete. My sami sme stvorení Bohom. Celý náš život, všetka naša realita existuje len v rámci pravidiel a zákonov, ktoré Boh do sveta vložil.

Otázky: kto je Boh, aký je, prečo tu sme, čo s nami zamýšľa, aký to má všetko zmysel a prečo sa správa tak, ako sa správa,... – sú potom najkľúčovejšie a najzásadnejšie informácie, aké existujú a ich spoznanie má potom najvyššiu možnú prioritu.

*„Je im predsa zjavné,
čo možno o Bohu
vedieť; Boh im to zjavil.
Veď to, čo je v ňom
neviditeľné - jeho
večnú moc a božstvo -,
možno od stvorenia
sveta rozumom
poznávať zo stvorených
vecí; takže nemajú
výhovorky.“*

(Rim 1, 19-20)

Mnoho dôležitých vecí o Bohu môžeme spoznať čisto svojim rozumom na základe viditeľných faktov.

Dobrým príkladom môžu byť starogrécki filozofi Sokrates, Platón a Aristoteles, ktorí sa vo svojej filozofii priblížili poznaniu skutočného Boha naozaj obdivuhodne. Až tak, že o nich v staroveku hovorili ako o „Mojžišovi pohanov“, pretože svojou filozofiou pripravili vzdelaných pohanov na prijatie kresťanstva.

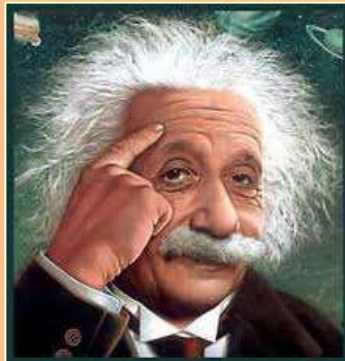
„Napriek všetkej harmónii Vesmíru, ktorú som, so svojim obmedzeným ľudským rozumom, schopný rozpoznať, stále existujú ľudia, ktorí tvrdia, že Boh nejestvuje. Vie ma ale skutočne nahnevať, keď ma citujú na podporu svojich tvrdení!“

„Nie som ateista... Sme v pozícii malých detí, ktoré vošli do obrovskej knižnice, plnej kníh v rôznych jazykoch. Deti vedia, že niekto tie knihy musel napísať, aj keď nechápu ako, ani nerozumejú jazykom, v ktorých sú napísané... Toto je, myslím, postoj, v ktorom je aj ten najinteligentnejší človek voči Bohu.“

(Albert Einstein)

Čo o Bohu dokáže odhaliť číry rozum?

1) JESTVUJE STVORITEĽ

Je považovaný za najvýznamnejšieho vedca 20. storočia. Predložil teóriu relativity a významne prispel k rozvoju kvantovej mechaniky, štatistickej mechaniky a kozmológie. V roku 1921 mu bola udelená Nobelova cena za fyziku.

Jeho meno sa stalo synonymom vysokej inteligencie a génia.

*„Neustále sa musíme
vyrovnávať s otázkou
pôvodu prírodných
zákonov. Jediné schodné
vysvetlenie je Božia Mysel.
...“*

*Prírodné zákony, život s
jeho teleologickou (= na
cieľ zameranou)
organizáciou, existencia
vesmíru – to všetko je
vysvetliteľné jedine vo
svetle Inteligencie, ktorá
tak súčasne odhaľuje
svoju vlastnú existenciu,
ako aj vysvetľuje
existenciu sveta.“*

(Anthony Flew,
There Is A God)

Čo o Bohu dokáže odhaliť čírý rozum?

- 1) JESTVUJE STVORITEĽ
- 2) JE INTELIGENTNÝ A MÚDRY

Ateista, filozof, žiak ateistu Bertranda Russela. 60. rokov dokazoval neexistenciu Boha a bol „vlajkovou loďou“ ateistov.

V roku 2004 ale verejne zmenil svoj názor, stal sa teistom a verejne vyhlásil, že racionálne dôkazy smerujú k potvrdeniu existencie Boha.

„Neustále sa musíme
vyrovnávať s otázkou
pôvodu prírodných
zákonov. Jediné schodné
vysvetlenie je Božia Mysel.
...

*Prírodné zákony, život s
jeho teleologickou (= na
cieľ zameranou)
organizáciou, existencia
vesmíru – to všetko je
vysvetliteľné jedine vo
svetle Inteligencie, ktorá
tak súčasne odhaľuje
svoju vlastnú existenciu,
ako aj vysvetľuje
existenciu sveta.“*

(Anthony Flew,
There Is A God)

Čo o Bohu dokáže odhaliť čírý rozum?

- 1) JESTVUJE STVORITEĽ
- 2) JE INTELIGENTNÝ A MÚDRY
- 3) JE TEDA OSOBOU
(nie len nejakou neosobnou silou či zákonom)

Ak by Pôvodca Vesmíru sám nebol inteligentou osobou – nemohol by do sveta vložiť kvalitu v podobe inteligencie, informácie (porov. DNA) a nemohol by dať vznik osobám. Nikde vo Vesmíre neexistuje jediný pozorovaný prípad, že by neosobná neinteligentná sila (energia) dokázala byť príčinou vzniku niečoho inteligentného, dokonca seba si vedomej inteligentnej osoby.

Čo o Bohu dokáže odhaliť čírý rozum?

- 1) JESTVUJE STVORITEĽ
- 2) JE INTELIGENTNÝ A MÚDRY
- 3) JE TEDA OSOBOU

(nie len nejakou neosobnou silou či zákonom)

S istou mierou istoty môžeme z toho **vydedukovať** ešte pár ďalších vecí, napríklad:

Zrejme je len **jeden** – a nie plejáda rôznych súperiacich božstiev, ako to podávali staroveké mýty.

Svet, ktorý vytvoril – a teda aj my, ľudia v ňom – má nejaký **zmysel**, pretože bezdôvodnosť a nezmyselnosť by odporovali Božej inteligencii, ktorá je istá.

Ale to je zhruba všetko, ďalej náš rozum sám nedosiahne.

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“

(Jn 1,1.14 SSV)

„Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov. V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého a skrze ktorého stvoril aj svet.“

(Hebr 1,1-2 SSV)

Boh však dal o sebe vedieť.
Odhalil seba samého úplne v osobe
Ježiša Krista, ktorá tým Bohom je.

Toto Božie sebaodhalenie nazývame
v Cirkvi technickým termínom
BOŽIE ZJAVENIE

„Božie zjavenie“ teda **nie je nejaká udalosť**, nejaké „zjavenie sa Boha“ na nejakom mieste v nejakom čase.

Tak, ako slovo „fyzika“ označuje súhrn všetkého, čo vieme o neživej prírode, alebo slovo „medicina“ všetko, čo vieme o lekárstve, tak aj pojem „zjavenie“ označuje v kresťanstve **súhrn všetkého toho, čo Boh kedy akýmkoľvek spôsobom dal o sebe vedieť** – obzvlášť práve v Ježišovi Kristovi, v ktorom seba samého odhalil úplne.

Preto aj Biblia hovorí o Ježišovi ako o „Božom Slove“ – Slove, ktoré nie je len vysloveným zvukom, ale bytostnou informáciou o Bohu. On sám tou „informáciou“ je.

Čo by ste dokázali z týchto slov o Bohu odhaliť?

„Nebo je oddávna a že
zem povstala **Božím
slovom**

... A **to isté slovo** udržiava
terajšie nebo i zem a
zachováva...”

(2 Pt 3,5.7)

„Lebo **v ňom žijeme,**
hýbeme sa a sme.”

(Sk 17,28)

„Jeden je Boh a Otec
všetkých, ktorý je nad
všetkými, **preniká
všetkých a je vo
všetkých.**”

(Ef 4,6)

Exkurz č. 1

BOH a SVET

Ak si uvedomíme, že Boh nemá ako a komu hovoriť – je sám v sebe všetkým a mimo Neho nič nejestvuje – a už vôbec nie žiaden „priestor“, v ktorom by Boh existoval a do ktorého by mohol niečo vysloviť, tak potom nám začnú veci úchvatne do seba zapadať:

Svet jestvuje ako myšlienka v Božej mysli:

- **STVORENÍ SLOVOM**: Boh na nás začal myslieť – a my sme začali jestvovať.
- **UDRŽIAVANÍ SLOVOM**: Boh na nás myslí – a my jestvujeme, Keby na nás myslieť prestal alebo keby na nás zabudol, prestali by sme jestvovať, zanikli by sme.
- **JESTVUJÚCI VO VNÚTRI BOHA**, v Jeho mysli: teda *nie Boh sídliaci niekde vo Vesmíre, ani niekde mimo Vesmíru či hore „nad“ Vesmírom*, ale Vesmír jestvujúci v Bohu, ktorý je tak vo všetkom prítomný a všetko preniká.

„Nebo je oddávna a že zem povstala **Božím slovom**

... A **to isté slovo** udržiava terajšie nebo i zem a zachováva...”

(2 Pt 3,5.7)

„Lebo **v ňom žijeme**, hýbeme sa a sme.“

(Sk 17,28)

„Jeden je Boh a Otec všetkých, ktorý je nad všetkými, **peniká všetkých a je vo všetkých.**“

(Ef 4,6)

Dnes túto myšlienku objavujú
a rozvíjajú niektorí vedci a filozofi...

... myšlienka v Božej mysli?

Nedávno bol odvysielaný nový dokumentárny film o fyzike, nazvaný Digitálna fyzika sa stretáva s idealizmom: Mentálny vesmír, ktorý vysvetľuje, že vesmír je v skutočnosti virtuálnou realitou, simulovanou v kozmickej mysli. Hoci je tomu možno ťažké uveriť, nedávne dôkazy, ako napríklad falšovanie reality od fyzika Antona Zeilingera v roku 20071, ako aj ďalšie objavy v oblasti kvantovej gravitácie, prezrádzajúce, že vesmírny čas sa vynára z kvantových informácií, naznačujú, že fyzická realita je simulácia podobná Matrixu.

Profesor fyziky z USA, Vitaly Vanchurin tvrdí, že vesmír môže existovať v rámci jednej obrovskej neurónovej siete. Táto sieť sa stará o všetky procesy, ktoré môžeme okolo nás vidieť.

Náš vesmír by podľa teórie tímu fyzikov z Washingtonskej univerzity mohol teoreticky byť počítačovou simuláciou, ktorú by ľudstvo mohlo zvládnuť zrealizovať o päťsto rokov...

V minulosti rôzne filozofické a vedecké teórie tvrdili, že realita je len ilúzia. Argument o simulácii pôvodne navrhol filozof Nick Bostrom: "Je to ako v Matrixe," hovorí Bostrom, "s tým rozdielom, že namiesto toho, aby boli naše mozgy napojené na nejaký simulátor, mozgy samy o sebe sú súčasťou simulácie. Veľký počítačový program by bol zodpovedný za simulovanie všetkého od ľudského mozgu."

Podľa Jean Baudrillarda vesmír nie je nič viac než simulácia.

Elon Musk tiež verí, že sme subjekty vytvorené počítačom a obývame videohu vytvorenú pokročilejšou civilizáciou.

... pre nás nič nové... 😊

**Napadli by
Vás nejaké
Božie
vlastnosti,
ktoré z tohto
faktu
vyplývajú?**

Ak si uvedomíme, že Boh nemá ako a komu hovoriť – je sám v sebe všetkým a mimo Neho nič nejestvuje – a už vôbec nie žiaden „priestor“, v ktorom by Boh existoval a do ktorého by mohol niečo vysloviť, tak potom nám začnú veci úchvatne do seba zapadať:

Svet jestvuje ako myšlienka v Božej mysli:

- **STVORENÍ SLOVOM**: Boh na nás začal myslieť – a my sme začali jestvovať.
- **UDRŽIAVANÍ SLOVOM**: Boh na nás myslí – a my jestvujeme, Keby na nás myslieť prestal alebo keby na nás zabudol, prestali by sme jestvovať, zanikli by sme.
- **JESTVUJÚCI VO VNÚTRI BOHA**, v Jeho mysli: teda *nie Boh sídliaci niekde vo Vesmíre, ani niekde mimo Vesmíru či hore „nad“ Vesmírom*, ale Vesmír jestvujúci v Bohu, ktorý je tak vo všetkom prítomný a všetko preniká.

NEVIDITEĽNÝ

Tak ako myšlienky, ktoré si v mysli predstavíme, nemôže vyjsť von z našej mysle a uvidieť nás z vonku, ani my nemôžeme vyjsť von z Boha, aby sme Ho nejako uvideli.

Napriek tomu, že sme v Ňom, úplne a dokonale Bohom obklopení a preniknutí, nie sme schopní Ho nijako očami uvidieť.

„Jadierka, ukrytá v granátovom jablku, nemôžu vidieť predmety, ktoré sa nachádzajú vonku, za šupkou, pretože sú vo vnútri. Podobne človek, ukrytý s celým stvorením v ruke Boha, nemôže uvidieť Boha.“

(sv. Teofil Alexandrijský, 4. st., pápež)

Podobne nemôže postavička z počítačovej hry vyskočiť von z počítača a uvidieť počítač, hoci ona sama i celý jej svet v počítači žije.

NEVIDITEĽNÝ

Tak ako myšlienky, ktoré si v

BOŽIE ZJAVENIA SA

S výnimkou Ježiša Krista akékoľvek Božie zjavenie a videnie je podobné tomu, ako keď hráč počítačovej hry vstupuje do hry nie sám, ale prostredníctvom postavičky, ktorá ho v hre zastupuje.

Na jednej strane tou postavičkou je: hovorí, koná, hýbe sa úplne podľa jeho vôle a prání.

Na druhej strane ňou ale napriek tomu nie je: stále je to len postavička, ktorá ho zastupuje.

nemôžu vidieť predmety, ktoré sa nachádzajú vonku, za šupkou, pretože sú vo vnútri. Podobne človek, ukrytý s celým stvorením v ruke Boha, nemôže uvidieť Boha.“

(sv. Teofil Alexandrijský, 4. st., pápež)

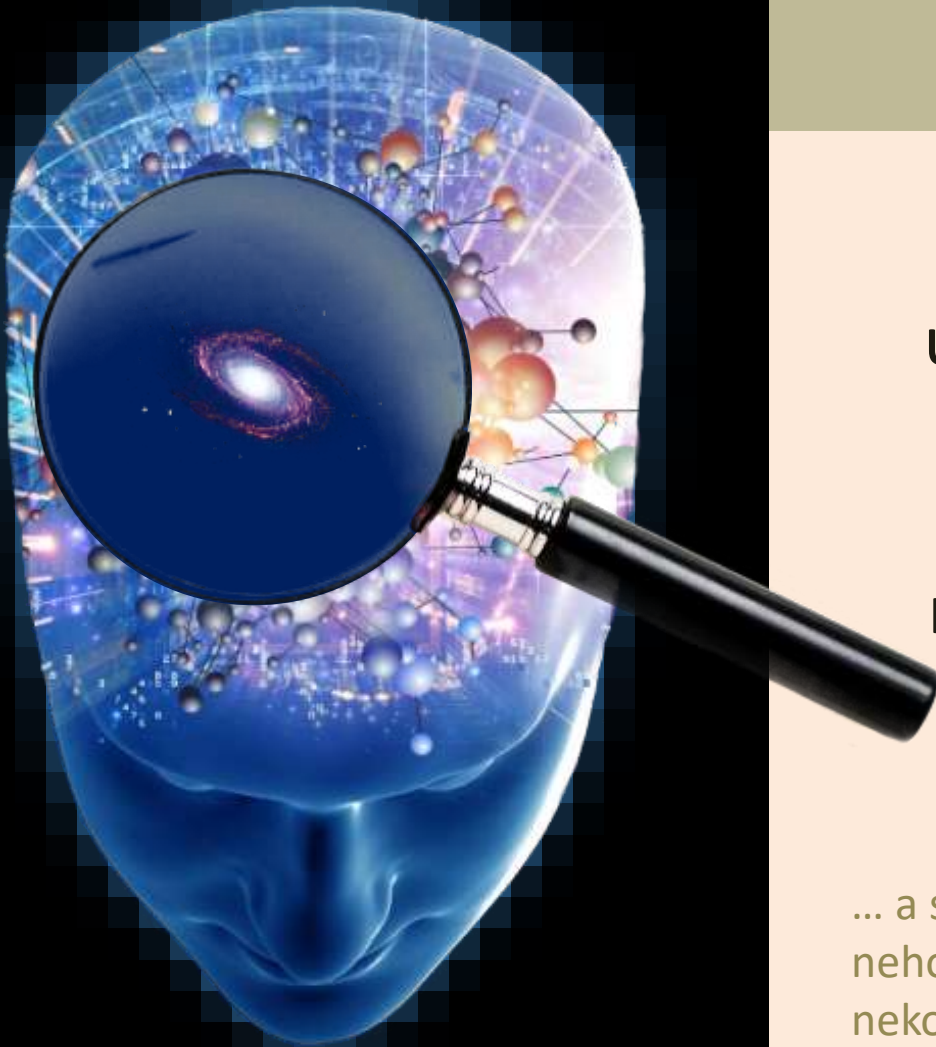
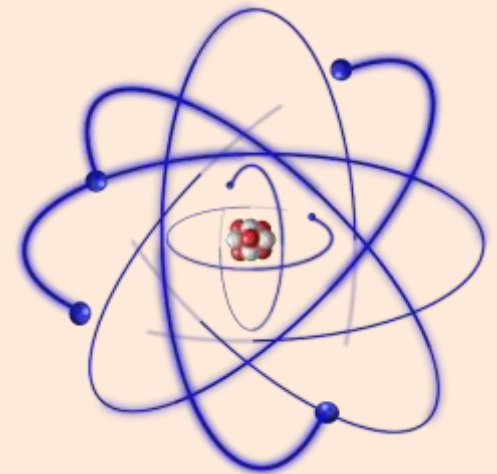
Podobne nemôže postavička z počítačovej hry vyskočiť von z počítača a uvidieť počítač, hoci ona sama i celý jej svet v počítači žije.

NESMIERNY

Dokáže vo svojej mysli
udržať a myslieť na úplne
celý Vesmír, na všetko
– na každú jednu aj tú
najmenšiu časticu, atóm,
bozón, kvark, fotón,...

... a stále je to pre
neho niečo
nekonečne malé,
ľahké, čo ho nijako
neunavuje ani
nevyčerpáva... Viete
si niečo také
predstaviť?

Podobne musí aj počítač v sebe
uchovávať, sledovať a kontrolovať
úplne všetko, čo sa počítačovej hry
týka, do najmenších podrobností –
pretože čo v ňom nie je, to neexistuje.

SKUTOČNÝ

Boh je ten jediný skutočný,
jediný skutočne a opravdivo
jestvujúci.

Naopak, sme to my, kto sme v porovnaní s
Bohom neskutoční, „nehmotní“, virtuálni.

*„Veď iba klam a mam sú potomci Adama,
ľudia sú iba preludom. Keby si stali na
váhu, dohromady sú ľahší ako para.“*
(Ž 62,10)

*„Preludu sa človek podobá, jeho dni sú
ako letiaci tieň.“*
(Ž 144,4)

Počítač je HARDVÉR – „železo“, je
skutočný, hmotný, reálny. Svet
počítačovej hry je naopak len
SOFTVÉR, je neskutočný, nehmotný,
virtuálny.

Božie Meno JHWH: „Ktorý Je“
... vyjadruje túto Božiu REÁLNOŠŤ a opravdivosť.

... čiže DUCH

*„Však Egypt je člověk, nie Boh,
ich kone sú telo, nie duch.“ (Iz 31,3)*

PRE NÁS DNES slovo „duch“ vyvoláva predstavu niečoho chýbajúceho: duch nemá telo, ktoré my máme, je nehmotný...

PRE HEBREJSKÉ MYSLENIE A PRE BIBLIU je to presne naopak:

Boh je DUCH, čiže plnosť bytia, plnosť reality, plnosť skutočného.

A človek je „LEN TELO“
– len tieň v porovnaní so „skutočnosťou“ Ducha, ktorým je Boh.

Počítač je HARDVÉR – „železo“, je skutočný, hmotný, reálny. Svet počítačovej hry je naopak len SOFTVÉR, je neskutočný, nehmotný, virtuálny.

**Nie Bohu „chýba telo“, ale
nám chýba „reálnosť ducha“!**

ABSOLÚTNY PÁN

Sme na Bohu úplne
a dokonale závislí.

Nedokážeme nijako žiť mimo
Neho, bez Neho, proti jeho vôli
ani bez jeho ľubovôle.

Napríklad, sami od seba sme
nemohúci ako plastová bábika.

Sami od seba nedokážeme ani
rukou pohnúť, ani myslieť, ani
hovoriť, nič

– dokonca aj keď sa rúhame
Bohu a hrešíme, musí nám Boh
najprv umožniť vôbec niečo
také chcieť (čiže byť slobodní)
a potom niečo také vôbec
urobiť!

Podobne je aj celý svet počítačovej
hry a všetky postavičky v ňom hýbaný
procesorom počítača. Ak by nimi
počítač prestal hýbať („zamrzol by“
napríklad) – „zamrzli“ by aj postavičky
a celá hra a jej svet.

VŠEMOHÚCI

S takou ľahkosťou, s akou my dokážeme na niečo pomyslieť, môže Boh v okamihu zmeniť, spôsobiť, stvoriť či nechať zaniknúť čokoľvek z nášho sveta – ktorý nie je ničím, než myšlienkou v Jeho mysli.

V jedinom okamihu, ľahšie než „lusknutím prstov“, môže v jedinej sekunde zmariť naše plány či obrátiť celý náš život naruby. A my s tým nemôžeme nič urobiť. Vôbec nič. Sme Mu vydaní úplne a dokonale napospas.

Podobne aj počítač má úplnú moc a kontrolu nad počítačovou hrou a jej postavičkami a môže kedykoľvek urobiť či zmeniť čokoľvek. Dokonca aj ak to odporuje zákonom počítačovej hry (cheating)

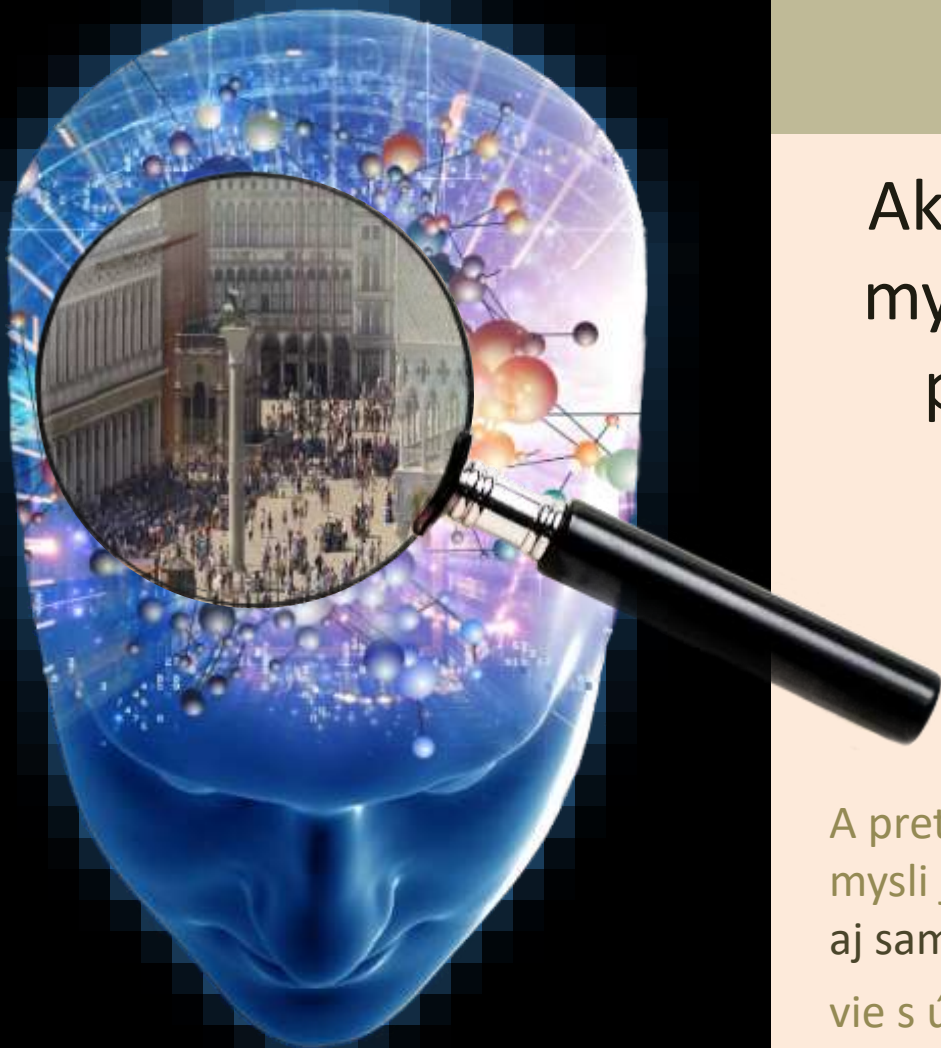
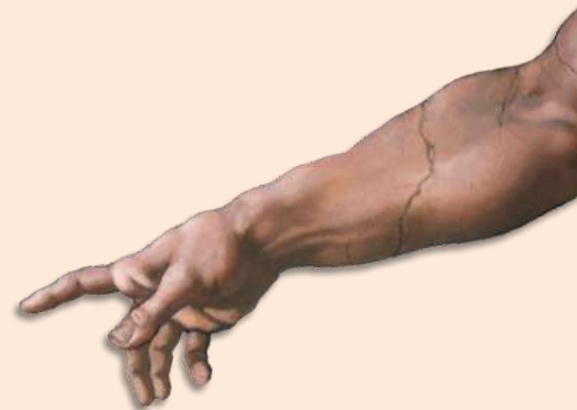

VŠEVEDIACI

Ak by niečo nebolo v Božej mysli, Boh o tom nevedel a priamo na to nemyslel, neexistovalo by to.

Boh zákonite vie úplne a dokonale o všetkom.

A pretože v Jeho mysli je dokonca aj samotný čas, vie s úplnou samozrejmosťou aj o všetkom, čo z nášho pohľadu už bolo, či ešte len bude.

Podobne ako počítač nutne „vie“ o všetkom, čo sa v počítačovej hre deje – pretože ak by to nebolo uložené v jeho pamäti a neprechádzalo to jeho procesorom, tak by to jednoducho ani neexistovalo.

VŠEVEDIACI

Ak by niečo nebolo v Božej
mysli, Boh o tom nevedel a

BOH MIMO ČASU

Boh sám žije v stave VEČNOSTI.

Večnosť, v ktorej Boh žije, nie je „nekonečne
dlhý čas“, ale jediná dokonalá prítomnosť,
jediný „nekonečne intenzívny prítomný
okamih“, ktorý v sebe obsahuje všetko.

To, čo je pre nás minulosť či budúcnosť, je
pre Boha prítomnosť. Boh nepozná
budúcnosť preto, že ju predvída, ale preto, že
už vidí, ako dopadla, pre Neho sa už stala.

My žijeme v čase, Boh je mimo času.

samozrejmosťou aj
o všetkom, čo z
nášho pohľadu už
bolo, či ešte len
bude.

Boží pohľad na čas:
všetok sa „zlieva“
do jediného bodu,
do jedinej prítomnosti.

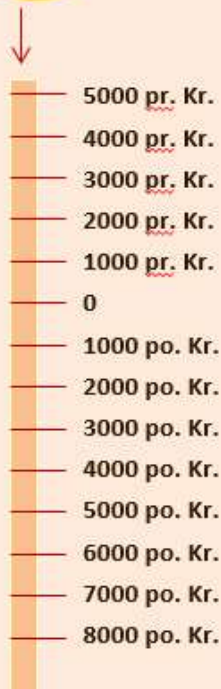
Ľudský pohľad na čas:
všetok vnímame ako
postupnosť okamihov,
ktoré plynú jeden po
druhom.

bolo

JE

bude

Podobne ako počítač nutne „vie“ o
všetkom, čo sa v počítačovej hre deje
– pretože ak by to nebolo uložené v
jeho pamäti a neprechádzalo to jeho
procesorom, tak by to jednoducho ani
neexistovalo.

VŠEVEDIACI

Ak by niečo nebolo v Božej
mysli. Boh o tom nevedel a

... slovami fyzika Juliana Barboura:

„Pro Barboura **čas** není součástí čtyřrozměrného časoprostoru. Fyzik ho chápe **jen jako iluzi** způsobenou tím, že se všechno kolem nás mění. Barbour chápe všechny jednotlivé momenty v čase jako jeden celek, kompletní a existující sám o sobě. Nazývá tyto momenty výrazem „Nyní“.

„Jak žijeme, zdá se nám, že se pohybujeme sérií Nyní. Otázkou však je, co jsou zač.“ Pro Barboura je každé Nyní souhrnem všeho ve vesmíru. „Máme silný dojem, že věci vůči sobě zauímají jisté pevné postavení. Rád bych od toho oddělil vše, co nevidíme (přímo i nepřímo) a držel se myšlenky, že mnoho různých věcí koexistuje současně. Jsou prostě Nyní – nic víc, nic méně.“ Přijde vám tato představa jen těžko pochopitelná? Barbour si proto představil i popisy, které se dají představit i pro mozek nefyzika.

Jeho Nyní se dají představit **jako stránky z povídky, které jsou vytržené z knihy** a náhodně poházené po podlaze. Každá stránka je oddělená entita existující bez času, vně času. Pokud se stránky nějakým způsobem seřadí **a pak se krok po kroku procházejí, vzniká z nich příběh**. Ale ať už stránky uspořádáme jakkoliv, přesto je každá z nich kompletní a nezávislá. Jak Barbour říká: „Kočka, která vyskočí, není tou stejnou kočkou, která dopadne na zem.“ **Neexistuje tedy žádný okamžik v minulosti, který by se změnil v okamžik v budoucnosti. Všechny možné konfigurace vesmíru, každé možné místo atomu ve vesmíru existují současně.**“

(national-geographic.cz)

jeno pamati a neprechadzaio to jeno
procesorom, tak by to jednoducho ani
neexistovalo.

bude.

VŠADEPRÍTOMNÝ

Týmto spôsobom je Boh úplne prítomný úplne všade, vo všetkom, preniká všetko až do najmenšieho detailu, až do najmenšej častice.

Ak by Boh týmto spôsobom nebol v niečom úplne a priamo prítomný, tak by to proste ani neexistovalo.

Podobne ako počítač je prítomný vo všetkom, čo na ňom beží – v úplne každej jednej častke sveta počítačovej hry a jej postavičiek – dokonca aj v častiach, ktoré sú neviditeľné a postavičkám neprístupné.

NEDOSAŽITEĽNÝ

Aj keď v Bohu žijeme a Boh všetko úplne preniká, pre nás ľudí je našimi silami nedosiahnuteľný, pretože existuje v úplne inej rovine reality.

To je dôvod, prečo Boha nemôžeme skúmať metódami experimentálnych vied: nemôžeme ho dať do skúmavky ani na ňom robiť pokusy.

To neznamená, že Boha nemôžeme poznať a skúmať – len pritom používame metódy podobné histórii, forenznnej vede, či kozmológii, kde tiež nemôžeme objekt výskumu chytiť do ruky, len sledovať, ako prejavil a na základe toho odvodíť, aký je.

Podobne postavička z počítačovej hry nemôže nijakým spôsobom uchopiť počítač, v ktorom beží, ani ho skúmať, ani s ním robiť pokusy. Počítač samotný je pre ňu úplne nedosiahnuteľný.

NEDOSAŽITEĽNÝ

Aj keď v Bohu žijeme a

BOH BLÍZKY A ANGAŽOVANÝ

Súčasne však je Boh angažovaný úplne vo všetkom, čo sa vo Vesmíre deje – i v tom, čo my sami prežívame.

Všetko toto sa totiž odohráva v Jeho mysli a týmto spôsobom (ako hýbateľ) sa na všetkom podieľa.

Ako Boh tak prežíva spolu s nami všetko, čo prežívame, konáme, podstupujeme my, každý jeden z nás. Napriek svojej nedosaiahnuteľnosti je nám zároveň nekonečne blízko.

vied: nemôžeme
Ho dať do
skúmavky ani na
ňom robiť pokusy.

vede, či kozmológii, kde tiež
nemôžeme objekt výskumu
chytiť do ruky, len sledovať,
ako prejavil a na základe toho
odvodiť, aký je.

Úplne rovnako, ako počítač
„spoluprežíva“ všetko, čo sa vo svete
počítačovej hry deje – jednoducho
preto, že ten dej sám vytvára a
odohráva sa v pamäti a procesore
počítača.

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!

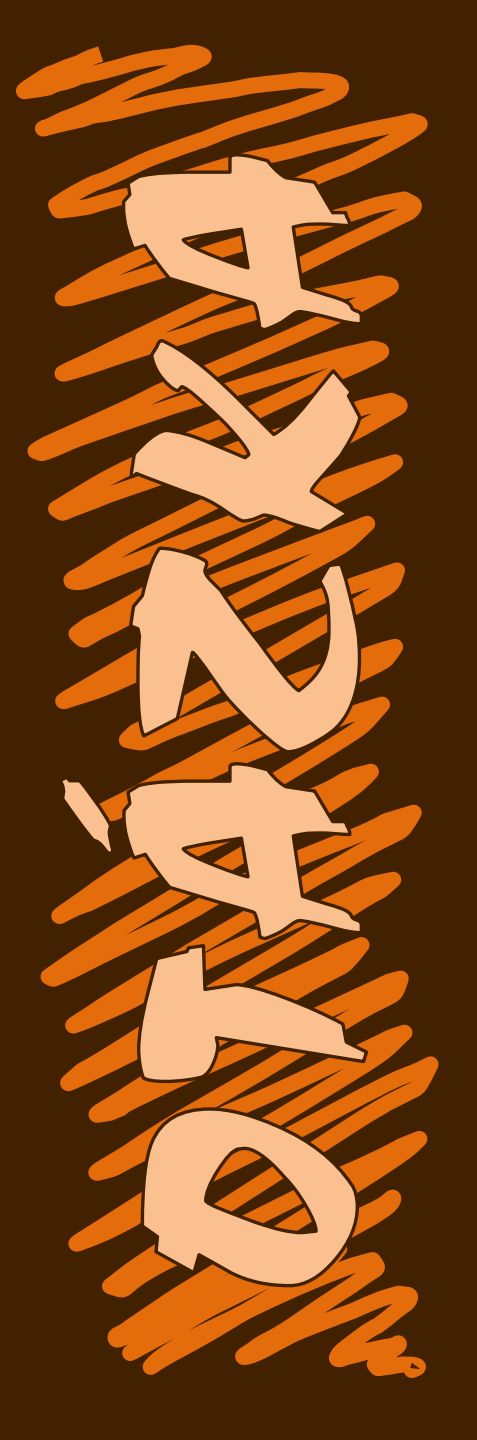

Doteraz sme hovorili, ako sa javí Boh nám, ľuďom a aký je vzhľadom na Vesmír, ktorý vytvoril.

**Aký je ale Boh sám v sebe?
Nezávisle od sveta?
Aký bol prv, než vôbec
nejaký svet vytvoril?**

Čo by sme na to povedali?
Ako si Ho my sami predstavujeme?

A Boh – odhalil nám niečo z toho?

Exkurz č. 2

SÚKROMIE BOHA

Súkromie Boha by sme mohli charakterizovať piatimi vlastnosťami, ktoré vyplývajú jedna z druhej:

- DOKONALÝ
- ABSOLÚTNE DOBRÝ
- LÁSKYPLNÝ
- TROJJEDINÝ
- BLAŽENÝ (= maximálne možné šťastný)

NEKONEČNE DOKONALÝ

„Nekonečne dokonalý a sám v sebe blažený Boh.“

(KKC 1)

„Dobroreč, duša moja,
Pánovi; Pane, Bože môj, ty
si nesmierne veľký.“

(Ž 104,1 SSV)

„Chceš azda vystihnúť
Božiu podstatu, obsiahnuť
dokonalosť
Všemohúceho?“

(Job 11,7 SSV)

„Skalou je: dokonalé je
jeho dielo, lebo všetky
jeho cesty sú spravodlivé.
Boh je verný a bez
neprávosti, spravodlivý je
a priamy.“

(Dt 32,4 SSV)

Boh je nekonečne dokonalý, čiže
nekonečný (neohraničený)
a súčasne **najdokonalejší**
(najperfektnejší, „najvymakanejší“)
možný

Často Boha titulujeme ako „dokonalého“ a „nekonečného“ – ale uvedomujeme si, čo vlastne v sebe tieto pojmy zahrňujú?

Všetko, čo si len môžeme nielen predstaviť, ale čo je vôbec mysliteľné, čiže

všetky možné pocity, zážitky, kvality, hodnota, veľkosť, spôsob života,...

v Bohu už existuje. Všetko toto v Bohu je a nejestvuje nič, čo by existovať mohlo a v Bohu by to už nebolo. Boh je tak plnosťou všetkého a sám v sebe je najdokonalejší a najplnší možný.

Čokoľvek, čo na zemi existuje, alebo čo ako ľudia zažívame, tak je len odblesk toho, čo Boh sám v sebe má už od večnosti, vždy to mal a vždy to v sebe mať bude.

ABSOLÚTNE DOBRÝ

*„Mnoho vecí je
nepochopiteľných. Jedno
však vieme celkom isto:
Boh je stopercentne dobrý.
Nikdy nemôže byť
pôvodcom niečoho zlého.“*

(Youcat 51)

*„Toto je zvesť, ktorú sme
od neho počuli a vám
zvestujeme: Boh je svetlo
a niet v ňom nijakej tmy!“*

(1 Jn 1,5 SSV)

*„Veď akú účasť má
spravodlivosť na
neprávosti?! Alebo čo má
spoločné svetlo s tmou?!
Aká zhoda je medzi
Kristom a Beliarom
[= Diablom]?!“*

(2 Kor 6,14-15 SSV)

Pretože je nekonečný a dokonalý,
je Boh aj dokonale, absolútne
a nezvratne dobrý,
pretože na zlo proste nemá dôvod.

Každé zlo je prejavom SEBECTVA: Kedykoľvek klameme, podvádzame, ubližujeme, kradneme, ničíme, bojujeme, porovnávame sa s inými, či len ľahostajne prehliadame druhého, vždy v tom uprednostňujeme seba pred iným, či dokonca na úkor iného.

Boh nemá žiaden dôvod k sebecktu. Nič Mu nechýba, aby o to pre seba usiloval, dokonca na úkor iného. Nikto Ho nijako neohrozuje, nemá z nikoho strach, aby s ním o čokoľvek bojoval, zápasil, porovnával sa s ním, závidel mu, nenávidel ho či bál sa ho.

Pretože v Bohu nie je žiadne sebeckto, nie je v ňom žiadne, ani najmenšie zlo a ani nijakým spôsobom v ňom nijako nijaké zlo byť nemôže, pretože by to bolo v rozpore s tým, čím a kým je, s Jeho vlastnou prirodzenosťou.

„Kto nemiluje, nepoznal
Boha, lebo Boh je láska.“

(1 Jn 4,8 SSV)

„Boh nielen prehlasuje, že
je láska, on to aj dokazuje:
„Nik nemá väčšiu lásku
ako ten, kto položí svoj
život za svojich priateľov.““

(Youcat 33)

„Boh, ktorý „prebýva v
neprístupnom svetle“ (1
Tim 6, 16), chce darovať
svoj Boží život ľuďom,
ktorých slobodne stvoril.“

(KKC 52)

LÁSKYPLNÝ

Kedže Boh je absolútne nesebecký,
ostáva mu len jediná túžba:
deliť sa s tým, čím Je.
Presne o tom láska je.
Boh JE Láska.

Toto Božie darovanie sa a delenie sa so sebou samým existuje v Bohu v dvoch rovinách:

Otec sa v Trojici od večnosti celý dáva Synovi, takže Ježiš môže povedať: „Všetko, čo má Otec, je moje“ (Jn 16,15 SSV). Otec a Syn sa potom v láske celí dávajú Duchu Svätému.

Samozrejme, obdobne to platí z pohľadu každej Osoby Trojice.

Táto láska sa potom prejavuje aj „smerom von“ z Trojice a to v akte stvorenia sveta a človeka. Trojica tvorí človeka, aby sa s človekom delila o svoj vlastný blažený život, ako vysvetľuje aj Ježiš, keď svojim učeníkom vysvetľuje: „zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“ (Jn 14,3 SSV) a keď sa modlí k svojmu Otcovi: „slávu, ktoré si dal mne, ja som dal im“ (Jn 17,22 SSV).

TROJEDINÝ – prečo?

„Ja a Otec sme jedno.”

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite
ich v mene Otca i Syna i
Ducha Svätého.”

(Mt 28,19 SSV)

„Kresťania sa nemodlia k
trom rôznym bohom, ale k
jedinému Bohu Otcovi,
Synovi a Duchu Svätému.”

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej
Trojice je ústredným
tajomstvom kresťanskej
viery a kresťanského života.
Je to tajomstvo Boha, aký je
sám v sebe. Toto tajomstvo
je teda prameňom všetkých
ostatných tajomstiev viery a
svetlom, ktoré ich osvetľuje.”

(KKC 234)

Jediný

Boh,

**dokonalý sám v sebe, nič mu nechýba,
všetkým oplýva.**

Je sám v sebe blažený

(= dokonale a úplne
spokojný a šťastný)

TROJEDINÝ – prečo?

„Ja a Otec sme jedno.“

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite
ich v mene Otca i Syna i
Ducha Svätého.“

(Mt 28,19 SSV)

„Kresťania sa nemodlia k
trom rôznym bohom, ale k
jedinému Bohu Otcovi,
Synovi a Duchu Svätému.“

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej
Trojice je ústredným
tajomstvom kresťanskej
viery a kresťanského života.
Je to tajomstvo Boha, aký je
sám v sebe. Toto tajomstvo
je teda prameňom všetkých
ostatných tajomstiev viery a
svetlom, ktoré ich osvetľuje.“

(KKC 234)

„Otec“

DAROVANIE SA

„Syn“

Dobro sa ale túži rozdávať a deliť.

Boh sa teda daruje, delí

– a z tohto delenia sa s tým, čím je, sa rodí druhá osoba,
identická s Bohom, vlastniaca úplne všetko, čím Boh je a čo jej dáva
– a teda aj sama je rovnakým Bohom.

TROJEDINÝ – prečo?

„Ja a Otec sme jedno.“

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite
ich v mene Otca i Syna i
Ducha Svätého.“

(Mt 28,19 SSV)

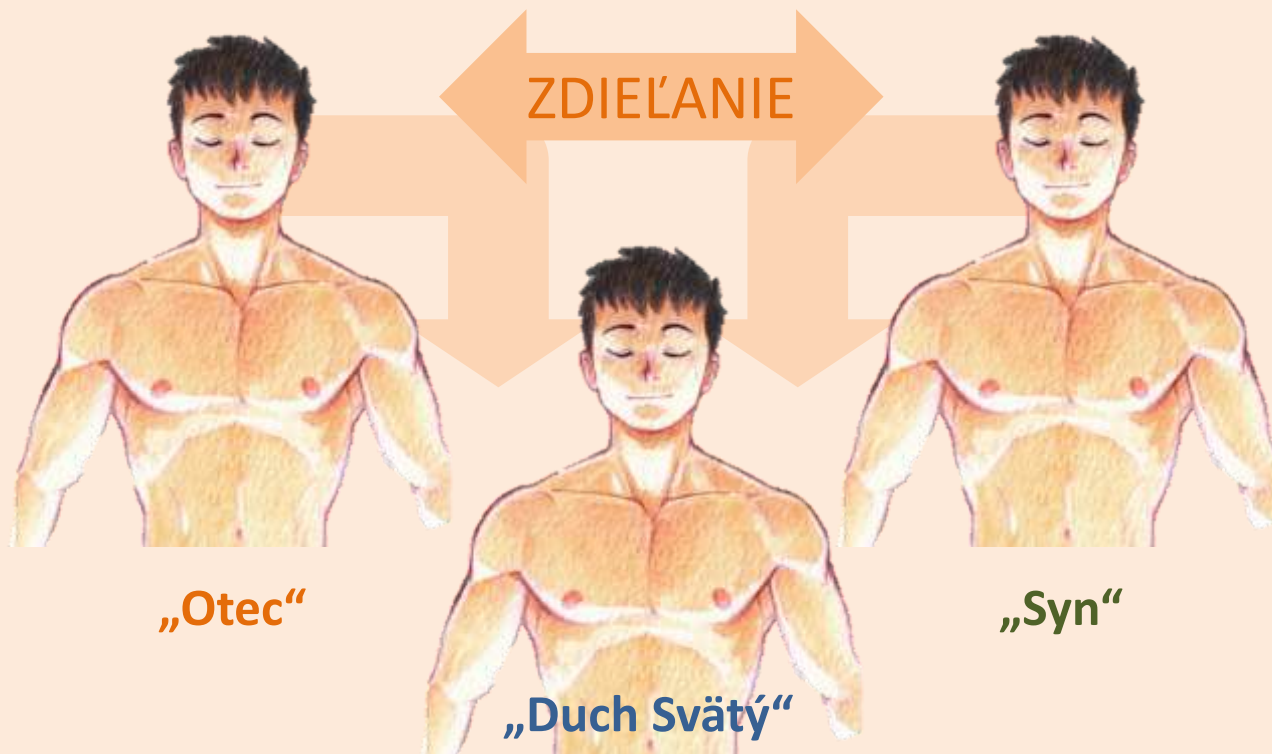
„Kresťania sa nemodlia k
trom rôznym bohom, ale k
jedinému Bohu Otcovi,
Synovi a Duchu Svätému.“

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej
Trojice je ústredným
tajomstvom kresťanskej
viery a kresťanského života.
Je to tajomstvo Boha, aký je
sám v sebe. Toto tajomstvo
je teda prameňom všetkých
ostatných tajomstiev viery a
svetlom, ktoré ich osvetľuje.“

(KKC 234)

Darovanie sa – čiže láska – má v sebe ešte jeden rozmer: spoločné darovanie sa a zdieľanie radosti tohto darovania sa s inou osobou.

Otec a Syn sa spolu darujú a delia sa o skúsenosť tohto darovania sa

– a zo o spoločného darovania sa Otca a Syna sa rodí Tretí, Duch Svätý,
prijímajúci od Otca a Syna všetko, čím sú

– a teda Boh rovnaký ako je Bohom Otec a Bohom Syn.

TROJEDINÝ – ako?

„Ja a Otec sme jedno.”

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.”

(Mt 28,19 SSV)

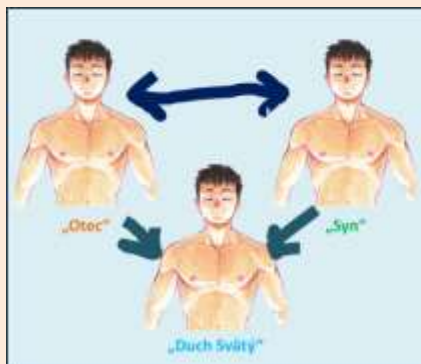
„Kresťania sa nemodlia k trom rôznym bohom, ale k jedinému Bohu Otcovi, Synovi a Duchu Svätému.”

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej Trojice je ústredným tajomstvom kresťanskej viery a kresťanského života. Je to tajomstvo Boha, aký je sám v sebe. Toto tajomstvo je teda prameňom všetkých ostatných tajomstiev viery a svetlom, ktoré ich osvetľuje.”

(KKC 234)

OTEC a SYN sa spoločne darujú DUCHU SVÄTÉMU

a vzájomne zdieľajú toto svoje darovanie sa a jeho radosť.

DUCH SVÄTÝ a SYN sa spoločne darujú OTCOVI

a vzájomne zdieľajú toto svoje darovanie sa a jeho radosť.

DUCH SVÄTÝ a OTEC sa spoločne darujú SYNOVI

a vzájomne zdieľajú toto svoje darovanie sa a jeho radosť.

Platí to samozrejme o každej jednej Osobe Trojice vo vzťahu k ostatným Osobám Trojice,

TROJEDINÝ – ako?

„Ja a Otec sme jedno.“

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite
ich v mene Otca i Syna i
Ducha Svätého.“

(Mt 28,19 SSV)

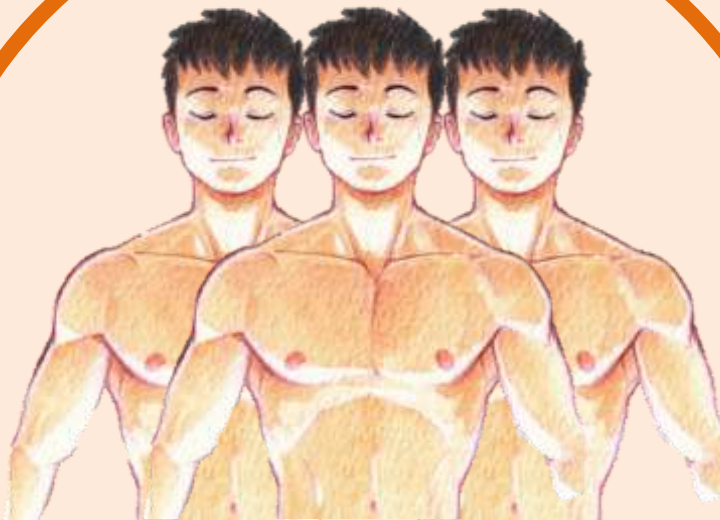
„Kresťania sa nemodlia k
trom rôznym bohom, ale k
jedinému Bohu Otcovi,
Synovi a Duchu Svätému.“

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej
Trojice je ústredným
tajomstvom kresťanskej
viery a kresťanského života.
Je to tajomstvo Boha, aký je
sám v sebe. Toto tajomstvo
je teda prameňom všetkých
ostatných tajomstiev viery a
svetlom, ktoré ich osvetľuje.“

(KKC 234)

„Najsvätejšia Trojica“
Jedno božstvo
tri Osoby

Je to podobné, ako
keď sa pripájame na
internet:

*Každý máme k
dispozícii celý
internet, akoby bol
len náš – a predsa nie
je mnoho internetov,
ale len jeden, ktorý
spolu zdieľame.*

Takisto aj Osoby
Trojice sú tri rôzne
osoby, ale „jedinej
božskej
prirodzenosti“,
zdieľajú teda každá
jedno a to isté
božstvo.

**Hoci sú tromi rozdielnymi osobami, zdieľajú jedno a to isté
NEKONEČNO – čiže BOŽSTVO – v dokonalej jednote lásky.**

Vyznanie „Boh je Jeden“ označuje nielen počet bohov,
ale ešte viac túto vnútornú a dokonalú jednotu, súlad a harmóniu
Osôb, ktorými jediný Boh sám v sebe je.

TROJEDINÝ

„Ja a Otec sme jedno.“

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite
ich v mene Otca i Syna i
Ducha Svätého.“

(Mt 28,19 SSV)

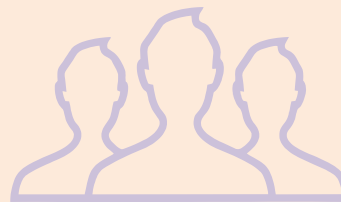
„Kresťania sa nemodlia k
trom rôznym bohom, ale k
jedinému Bohu Otcovi,
Synovi a Duchu Svätému.“

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej
Trojice je ústredným
tajomstvom kresťanskej
viery a kresťanského života.
Je to tajomstvo Boha, aký je
sám v sebe. Toto tajomstvo
je teda prameňom všetkých
ostatných tajomstiev viery a
svetlom, ktoré ich osvetľuje.“

(KKC 234)

Vzájomná láska a vzájomné úplné a
bezvýhradné darovanie sa Osôb
Otca, Syna a Ducha Svätého
spôsobuje, že Boh tvorí dokonalé
Trojičné spoločenstvo lásky.

„Boh je jediný, ale nie osamotený!“ (Vyznanie Damasovo, 5. storočie) – to preto, že láska je vzťah a je možné žiť ju len v spoločenstve, kde je možné dvoje: DAROVAŤ sa milovanému a deliť sa s ním o to, čím sme a čo máme; a súčasne DELIŤ SA O TÚTO LÁSKU s niekým, s kým takto spoločne milujeme. Najmenší počet osôb pre dokonalú lásku sú tak tri a presne toľko ich v Bohu je.

„Bůh je tak bytostně láska, že jednota, která je v jistém smyslu jeho definicí, je prostým důsledkem lásky“ (Simone Weilová, filozofka); „Pro křesťany znamenají slova „Bůh je jeden“ totéž jako „Bůh je láska““ (Rémy Brague, filozof). Láska a z nej plynúca jednota je u Boha tak intenzívna, že tri Osoby Trojice nie sú v konečnom dôsledku tromi bohmi, ale Jediným Bohom v dokonalom súlade a harmónii troch zvrchovaných slobodných Osôb.

TROJEDINÝ

„Ja a Otec sme jedno.“

(Jn 10,30 SSV)

„Učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“

(Mt 28,19 SSV)

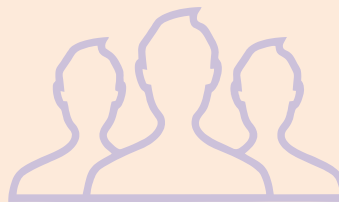
„Kresťania sa nemodlia k trom rôznym bohom, ale k jedinému Bohu Otcovi, Synovi a Duchu Svätému.“

(Youcat 35)

„Tajomstvo Najsvätejšej Trojice je ústredným tajomstvom kresťanskej viery a kresťanského života. Je to tajomstvo Boha, aký je sám v sebe. Toto tajomstvo je teda prameňom všetkých ostatných tajomstiev viery a svetlom, ktoré ich osvetľuje.“

(KKC 234)

Vzájomná láska a vzájomné úplné a bezvýhradné spojenie Otcov, Syna a Ducha Svätého. Trojica je dokonalé božstvo.

„Toto je katolícka viera: uctievať jedného Boha v Trojici, Trojicu v Jednote, bez zmätenia osôb a delenia podstaty: lebo iná je Osoba Otca, iná Osoba Syna a iná Osoba Ducha Svätého, ale božstvo Otca, Syna a Ducha Svätého je jedno, patrí im rovnaká sláva a rovnako večná je aj ich veleba.“

(Sv. Atanáz, 3. – 4. storočie)

„Boh je jediný, ale naša láska k nemu je vzťah a je možné žiť s milovanému a deliť sa s niekým, s kým takto žijeme tri a presne toľko ich je.“

„Bůh je tak bytostne láska, že láska je dôsledkom lásky“ (Sv. Augustín, 4. storočie)

„Bůh je tak bytostne láska, že láska je dôsledkom lásky“ (Sv. Augustín, 4. storočie)

„My pevne veríme a úprimne vyznávame, že je iba jeden pravý Boh, večný a nesmierny, nepochopiteľný, všemohúci a nevyjadriteľný, Otec, Syn a Duch Svätý: tri osoby, ale jedna existencia, jedna podstata a absolútne jednotná prirodzenosť.“

(IV. lateránsky koncil, 1215)

– to preto, že láska je vzťah a je možné žiť s milovanému a deliť sa s niekým, s kým takto žijeme tri a presne toľko ich je.“

definícií, je prostým spojením troch Osôb. Majú slova „Bůh je tak bytostne láska, že láska je dôsledkom lásky“ (Sv. Augustín, 4. storočie)

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!

BLAŽENÝ

*„Nekonečne dokonalý a sám
v sebe blažený Boh...”*

(KKC 1)

*„Pochádzame od Boha, u
ktorého je všetko šťastie
neba a zeme a ktorý nás
očakáva vo svojej večnej
bezhraničnej blaženosti.”*

(Youcat 1)

*„U teba je plnosť radosti, po
tvojej pravici večná slasť.”*

(Ž 16,11 SSV)

*„Veď Božie kráľovstvo nie je
jedlo a nápoj, ale
spravodlivosť, pokoj a radosť
v Duchu Svätom.”*

(Rim 14,17 SSV)

Výsledkom všetkých
predchádzajúcich vlastností Boha
je to, že Boh je
sám v sebe nekonečne blažený,
čiže najšťastnejší možný.

Predstava, že by niekto mohol byť „sám v sebe” šťastný, bez čohokoľvek vonkajšieho, je až nepochopiteľne cudzia. Pohanské predstavy vykresľovali bohov ako šťastných – ale len preto, že sa živilí skvelou ambróziou a nektárom, žili v zlatých palácoch a obveseľovali ich zvodné charitky (grécka verzia), či aspoň mali zázračného kanca, ktorého ráno zarezali, cez deň piekli, večer zjedli a pivom a medovinou zaliali a on do rána znova narástol a všetko sa tak mohlo opakovať (skromnejšia germánka predstava).

Boh je ale blažený „sám v sebe“, nezávisle na čomkoľvek vonkajšom. Ku dokonalému šťastiu nepotrebuje nič „zvonka“ – a už vôbec nič stvorené, pretože jednak Mu nedokážeme nič pridať, jednak sme to my sami, ktorí máme všetko od Neho.

4 komponenty šťastia

Ak prijmem kresťanskú predstavu, že sme ako ľudia stvorení na obraz Boha, potom môžeme rozumne predpokladať, že to, čo robí šťastným život človeka, „platí“ obdobne aj na Boha.

Ako sú na tom Božie vlastnosti z pohľadu modernej vedy?

- **DOKONALOSŤ** (sebaaktualizácia)
- **DOBRO** (vedomie správnosti)
- **ZMYSEL** (láska, vernosť, oddanosť)
- **VZŤAHY** (priateľstvo)

Čo myslíte, môžu tieto vlastnosti urobiť niekoho – človeka, Boha – šťastným?

Dokonca nezávisle na vonkajších okolnostiach
(choroba/zdravie, chudoba/bohatstvo,
blahobyť/núdz a pod.)?

4 komponenty šťastia

Sebaaktualizácia je úsilie človeka „*dokázať so svojimi schopnosťami to najlepšie, čo mu okolitý svet dovolí.*“

(Kurt Goldstein, psychológ)

Sebaaktualizácia je „*inštinktívna potreba naplniť svoje schopnosti a snaha byť najlepším, akým len človek môže byť.*“

„*Existují subjektivní potvrzení sebeaktualizace nebo rozvoje směrem k ní. Jsou to pocity radosti ze života, štěstí, euforie, vyrovnanosti, radosti, klidu, odpovědnosti, důvěry ve vlastní schopnost vyrovnat se se stresem, úzkostí a problémy.*“

(Abraham Harold Maslow, psychológ)

Ak prijmeme kresťanskú predstavu, že sme ako ľudia stvorení na obraz Boha, potom môžeme rozumne predpokladať, že to, čo robí šťastným život človeka, „platí“ obdobne aj na Boha.

Ako sú na tom Božie vlastnosti z pohľadu modernej vedy?

- **DOKONALOSŤ** (sebaaktualizácia)
- DOBRO (vedomie správnosti)
- ZMYSEL (láska, vernosť, oddanosť)
- VZŤAHY (priateľstvo)

SEBAAKTUALIZÁCIA ako snaha byť najlepším možným, akým len môžem a dokážem byť – čiže usilovať o dokonalosť – je podľa odborníkov kľúčová podmienka šťastia.

Človek sa pritom neporovnáva s inými ľuďmi, je mu v podstate jedno, či mu za to niekto zaplatí alebo nie, pochváli ho či skritizuje,... pretože ho radosťou a blaženosťou naplňa samotný fakt toho, že rastie, že prekračuje svoje hranice a obmedzenia a naplňa tak svoj potenciál, ktorý má.

SEBAAKTUALIZÁCIA a RADOSŤ Z DOKONALOSTI znamená byť šťastným.

4 komponenty šťastia

„Duchovně zdraví a lidští se cítíme pouze tehdy, žijeme-li jako dobří a mravní lidé.“

(Harold Samuel Kushner, rabín)

„Jestvuje len jediný spôsob, ako si poradiť so životom a to nájsť onen súbor hodnôt, ktoré nepodliehajú módnym trendom,... ktoré sa nikdy nezmenia a budú stále prinášať ovocie v tom zmysle, že nám aj uprostred veľmi nepokojného sveta prinesú pokoj, zdravie a istotu!“

(Dr. Thomas Hora, zakladateľ oboru metapsychiatrie)

„Mezi staromódní dobrotou na jedné straně a zdravím a tělesnou i duševní pohodou na straně druhé existuje souvislost Žít mravně je jediný způsob, jak žít v míru s ostatními i se sebou. Být dobrý člověk je proto pravidlem č. 1.“

(Hal Urban)

Ak prijmem kresťanskú predstavu, že sme ako ľudia stvorení na obraz Boha, potom môžeme rozumne predpokladať, že to, čo robí šťastným život človeka, „platí“ obdobne aj na Boha.

Ako sú na tom Božie vlastnosti z pohľadu modernej vedy?

- DOKONALOSŤ (sebaaktualizácia)
- DOBRO (vedomie správnosti)
- ZMYSEL (láska, vernosť, oddanosť)
- VZŤAHY (priateľstvo)

Človek nedokáže byť sám vo svojich očiach zlým. Dokonca aj zločinec obhajuje svoje konanie a vysvetľuje, prečo je vlastne dobré a prečo je on sám prinajmenšom lepší, ako ostatní ľudia. Dokonca aj satanista, vyznávajúci zlo, bude tvrdiť, že toto jeho zlo je v podstate dobré a prirodzené a teda on sám je lepší, než všetci ostatní.

VEDOMIE SPRÁVNOSTI je ale niečo omnoho viac – je to hlboký stav pokoja, hlboké a spontánne vedomie dobra a správnosti toho, čo žijeme, plynúce v hĺbke nášho bytia ako „podzemná rieka“ (David J. Hassel) a naplňa nás hlbokým pokojom, vedomím, že sme tým, čím máme byť, tam, kde máme byť, robíme to, čo je našim poslaním – a „srdce nám nič nevyčíta“ (1 Jn 3,21). Bez toho je šťastný život nemožný.

4 komponenty šťastia

„Človek nie je stavaný na to, aby bol zameraný na seba. ... Podstata ľudskej existencie spočíva v sebatranscendencii. Byť človekom znamená už vždy byť zameraný a namierený na niečo alebo niekoho, byť oddaný dielu, ktorému sa človek venuje, Bohu, ktorého miluje, ktorému slúži.“

„Existenciálna prázdnota, frustrácia, strata zmyslu života, spôsobujú stratu chuti do života, vyčerpanosť, psychické trápenie, beznádejnosť a zúfalstvo.“

(Viktor Emil Frankl, psychológ, zakladateľ logoterapie)

„Najväčším šťastím človeka je, že môže žiť pre to, pre čo by bol ochotný zomrieť.“

(Honoré de Balzac, spisovateľ)

Ak prijmem kresťanskú predstavu, že sme ako ľudia stvorení na obraz Boha, potom môžeme rozumne predpokladať, že to, čo robí šťastným život človeka, „platí“ obdobne aj na Boha.

Ako sú na tom Božie vlastnosti z pohľadu modernej vedy?

- DOKONALOSŤ (sebaaktualizácia)
- DOBRO (vedomie správnosti)
- **ZMYSEL (láska, vernosť, oddanosť)**
- VZŤAHY (priateľstvo)

Človek nedokáže žiť s pocitom zbytočnosti, bezzmyselnosti. To je niečo, čo človeka vháňa do depresie, zúfalstva, je to príčina syndrómu vyhorenosti ale aj samovrážd, či snahy „zabudnúť“ prostredníctvom alkoholu, drog, ale aj adrenalínu a iných spôsobov úniku pred životom, ktorý sa takýmto javí.

Na druhej strane vedomie, že sme súčasťou niečoho väčšieho, než sme my sami, že slúžime niečomu presahujúcemu nás a náš život (= transcendentnému), naplňa náš život vedomím zmyslu a dáva nám vnútornú silu ale aj pocit šťastia.

Bezzmyselný život, v ktorom nejestvuje vernosť a oddanosť – čiže láska – nijako šťastným byť nemôže. „Zmysel je chlebom, z ktorého človek vo svojom najvlastnejšom ľudskom zmysle pozostáva“ (Benedikt XVI.)

4 komponenty šťastia

„Z intimných vazeb čerpáme silu a radosť zo života a zpeťne poskytujeme silu a radosť druhým.“

(Psychiater John Bowlby)

„K šťastiu sa ide naokolo, cez druhých.“

(Viktor Emil Frankl)

„Jasným odkazom, ktorý sme získali z tejto 75 rokov trvajúcej štúdie je toto: Dobré vzťahy nás robia šťastnejšími a zdravšími. Bodka.“

(Robert Waldinger, posledný riaditeľ 75 rokov trvajúcej Grant and Glueckovej štúdie)

Člověk „může uskutečnit svou přirozenost pouze v takovém způsobu soužití, který je charakteristický pro polis (= společenství dobrého života domácností a rodů, jehož cílem je v sobě dokonalý život).“

(Robert Spaemann, filozof)

Ak prijmemo kresťanskú predstavu, že sme ako ľudia stvorení na obraz Boha, potom môžeme rozumne predpokladať, že to, čo robí šťastným život človeka, „platí“ obdobne aj na Boha.

Ako sú na tom Božie vlastnosti z pohľadu modernej vedy?

- DOKONALOSŤ (sebaaktualizácia)
- DOBRO (vedomie správnosti)
- ZMYSEL (láska, vernosť, oddanosť)
- VZŤAHY (priateľstvo)

Nakoniec, žiaden človek nedokáže žiť bez vzťahov, bez spoločenstva s inými. Nie nadarmo sa vo väzniciach ľudia samotkou neodmeňujú, ale trestajú.

Bez skutočných a hlbokých vzťahov náš život šťastným byť nedokáže.

Preto jedným z vrcholných zážitkov, aké existujú, je zážitok stavu *komunity*, ktorý sa definuje ako „*spôsob ako byť spolu, zachovajúc si individuálnu autenticitu aj interpersonálnu harmóniu ... Ako dôsledok mnohí členovia skupiny budujúcej komunitu prežívajú pocit svojej jedinečnosti a hlbokkej spoločnej jednoty, ktorý veľmi zriedkavo alebo vôbec necítili v iných skupinách.*“ (M. Scott Peck, psychológ), či ako „*stav bytia, hlbokkej jednoty s druhými, stav otvorenosti, v ktorom osoby rezonujú navzájom napriek ich rozdielnostiam*“ (Francis Varela, psychológ)

Boží život... aký teda je?

*„Nič mi nepomôžu svetské
radosti ani kráľovstvá tohto
sveta. Pre mňa je
výhodnejšie zomrieť v
Kristovi Ježišovi ako vládnuť
nad končinami zeme.“*

(Ignác Antiochijský, 2. st.)

*„Žiaril si, skvel si sa a zahnal
si moju slepotu. Šíril si vôňu,
ja som si jej vdýchol a
dychtím po tebe. Okúsil som
a teraz som lačný a smädný.
Dotkol si sa ma a zahorel
som túžbou po tvojom
pokoji. Keď sa primknem k
tebe celou svojou bytosťou,
nikdy nepocítim bolesť ani
námahu; môj život sa
prebudí celý naplnený
tebou.“*

(Augustín, 4. – 5. st.)

*„Neboť ten, kto jednou
okusil radosti nebe, bude mať
pro pozemské radosti jen
pohrdání a nechuť.“*

(Ján Klimax, 7. st.)

ZÁVER:

Podľa všetkých poznatkov
modernej vedy,
**Boh musí žiť fest vzrušujúci,
vskutku plný
a závideniahodný život!**

Skúsenosť ľudí, ktorí s Bohom žili
a niečo z Božieho života sami zažili,
sa v tomto vzácne zhoduje.

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!

Už poznáme prvý význam slova VIERA, ako ju definuje kresťanstvo:

V kresťanstve VIERA = najvyšší možný stupeň istoty, niečo, čo je overené, spoľahlivé, zaručené a isté.

V SLOVENČINE dodnes tento význam zaznieva: OVERIŤ – potvrdiť pravosť, pravdivosť; PREVERIŤ – preskúmať pravosť, pravdivosť; VERU – slovo podtrhujúce pravdivosť a skutočnosť niečoho...

Druhý význam slova VIERA, ako ju chápe kresťanstvo, je **POCHOPENIE, POROZUMENIE** tomu, čomu veríme. Viera je tak podobná výsledku vedeckého bádania, skúmania, ktoré vedie k hlbokému poznaniu a porozumeniu toho, čo skúma.

„V Novom zákone je viera porozumením, poznaním. „Pochopili ste to všetko?“ (Mt 13,51), „Počúvajte a pochopte!“ (15,10). Prvé prikázanie vyžaduje milovať Boha „z celého rozumu“ (Mk 12,33) a list Efezanom hovorí, že viera je „porozumenie Kristovmu tajomstvu“ (Ef 3,4). Viera je príľnutie k pravde. Viera ako duchovné porozumenie je činnosť, čin, ktorý sa rodí v skrytosti srdca, pri samom zdroji bytia. ... Biblický Vesmír sa rodí, stále sa vynachádza a objavuje. Viera, toto duchovné a nadprirodzené pochopenie, je rozoznávaním tohto zárodku, ktorý pôsobí v srdci Stvorenia, ktorý je jeho počiatkom i zmyslom. ... Viera je čítaním tohto významu.“

(Claude Tresmontant, filozof, biblista, teológ)

„Všetko mu [Boh] položil pod nohy a jeho ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý naplňa všetko vo všetkom.“

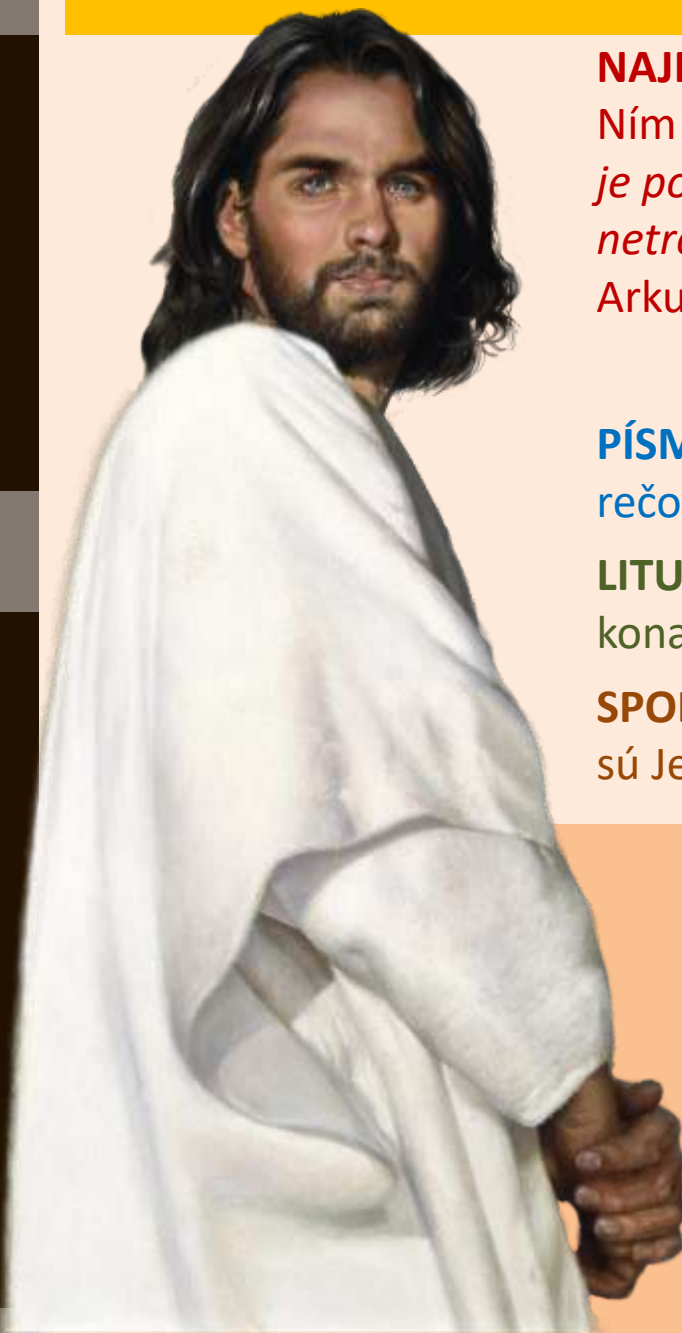
(Ef 1,22-23 SSV)

„Cirkev vo svojom učení, živote a kulte zachováva a všetkým pokoleniam odovzdáva všetko, čím sama je, a všetko, čo verí ... Takto Otcovo zjavenie seba samého, ktoré uskutočnil skrze svoje Slovo v Duchu Svätom, ostáva prítomné a pôsobí v Cirkvi.“

(KKC 78 a 79)

VIERA V BOŽIE ZJAVENIE v osobe JEŽIŠA KRISTA, a následne:

NAJPRV CIRKEV, ktorá je Jeho Telom, Ním samotným: „Ježiš Kristus a Cirkev, to je podľa mojej mienky jedno a to isté a netreba z toho robiť problém“ (sv. Jana z Arku).

V Cirkvi potom:

PÍSMO SVÄTÉ a TRADÍCIA, ktoré sú Jeho rečou: informácie, návody, inštrukcie,...;

LITURGIA a SVIATOSTI, ktoré sú Jeho konaním;

SPOLOČENSTVO A ŽIVOT CIRKVI, ktoré sú Jeho životom v Duchu Svätom.

Ježiš sám je Božím Slovom, Božím Zjavením, Jeho plnosťou.

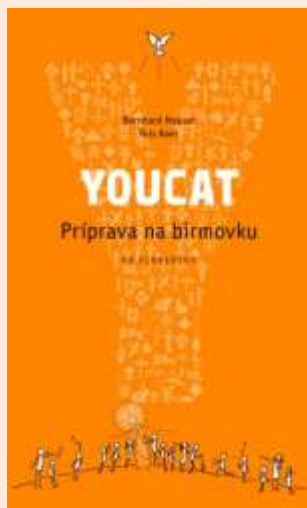
Ježiš sa nedá „napísať“ do nijakej knihy, ani uzatvoriť do nijakých slov, či obrazov.

V plnom zmysle slova dnes je Božím Zjavením len a jedine Cirkev, ktorú jedinú po sebe zanechal ako svoje Telo, aby v nej bol On sám živý prítomný po všetky časy: „Ten, čo pozerá na Cirkev, pozerá priamo na Krista, ktorý stvárňuje sám seba“ (sv. Gregor Naziánsky).

... nejaké
otázky, poznámky,
postrehy, pripomienky
k téme?

Nech sa páči!

- **Preštudujte** si doma **3. kapitolu, body 3.1 až 3.5!**
- **Nezabudnite** pritom nakuknúť aj do Youcatu na body, ktoré nájdete v odkazoch naboku!
- Následne sa niekedy počas nasledujúcich dvoch týždňov **zídte** vo svojom *triu* – birmovní rodičia sú na ňom srdečne vítaní – a pouvažujte nad úlohami z *triworkshopu* z dnešnej lekcie!
- **Pripravte** si odpovede na otázky, ktoré v *triworkshope* nájdete!

Do praxe:

- Pokračujte v dennom *spirigyme*!

Kurz prípravy
katechumenov na krst
dospelých na sviatosti
birmovancov na
birmovku

KONIEC

dnešnej lekcie

Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Turčiansky Peter

Najbližšie stretnutie
o dva týždne.

